

ἀνευ ἀνθρώπων ἐδετέρω γίγνεται, ἔτε δὲ ἄλλων μὲν ἀνθρώπων τὰ ἴδια πράττεται, δὲ ἄλλων δὲ τὰ κοινά· ἔ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμελόμενοι χρῶνται, ἢ οἷσπερ [οἱ τὰ ἴδια οἰκονομῶντες, οἷς οἱ ἐπιστάμενοι χρῆσθαι, καὶ] τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττουσιν· οἱ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι, ἀμφοτέρωθεν πλημμελεῖσιν.

οἱ τὰ ἴδια οἶκον.] Articulum οἱ, vsu linguae poscente, sine libris recipere sum ausus.

οἷς οἱ ἐπιστάμενοι χρ.] Sic ex coniectura edidit Ernestus, haud male. Nam ὅσοι ἐπισ. χρ. ferri nullo modo potest. Sed fortassis pro ὅσοι corrigendum erat ὡς seu ὥστε οἱ. Nam haec scriptura aequae facile mutari potuit in ὅσοι quam οἷς οἱ, in qua repetitio τῷ οἷς mihi displicet, quod per se intelligi potest. Sed ὥστε, ergo, argumentationi magis seruit. Bessatio post ὅσοι vel legit vel finxit

γὰρ. nam vertit: *Qui enim uti hominibus non ignorant, etc.* Ceterum in Paris. 3 legitur post χρῶνται sic: ἢ οἷσπερ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττουσιν. Contra defunt ibi verba vulgata: οἷσπερ οἱ τὰ ἴδια vsque ad χρῆσθαι, quae adulterina esse putat Gallus Belin. Florentinus etiam Codex C omisit verba οἷς οἱ ἐπιστάμενοι vsque ad ἀμφοτέρωθεν. In Florent. B defunt verba οἰκονομ. οἷς οἱ ἐπιστ. vsque ad τὰ κοινὰ. Apparet ex his indiciis locum interpolatum esse. Interim verba molesta vncis inclusi. S.

CAPVT